

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 411-1921)

Originalt emne

Arbejderforhold

*Arbejderforhold/Foranstaltninger mod Arbejdsløshed (Nødhjælpsarbejde,
Ungdomsarbejde)*

Uddrag fra byrådsmødet den 8. september 1921 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 411-1921)

Spørgeskema fra Udvalget angaaende Iværksættelse af Nødarbejder.

J. Chr. Møller erindrede om, at der var ført Forhandlinger mellem Arbejdsanvisningsdirektøren, Ministeriet og Arbejderorganisationerne om Udførelse af Nødhjælpsarbejder, og det havde resulteret i, at der var udsendt Spørgeskemaer til Kommuner og Statsinstitutioner om, hvorvidt man mente, der var Arbejder, som paa den Maade kunde fremmes. Et saadant Skema var ogsaa kommet til Aarhus Kommune; Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde forhandlet om, hvilke Arbejder der eventuelt kunde sættes i Gang, og man havde ment følgende: Afgravning af de Mezas Vej, som var anslaaet til 445,000 Kr., hvoraf ca. 240,000 Kr. i Arbejdsløn; det vilde efter Stadsingeniørens Beregning give 17300 Arbejdsdage. Regulering og Udvidelse af Silkeborg Landevej, som vilde koste 310000 Kr., hvoraf 142000 Kr. var Arbejdsløn; det vilde give 10200 Arbejdsdage. Regulering og Udvidelse af Viborg Landevej, som vilde koste 332000 Kr., hvoraf 164000 Kr. var Arbejdsløn; det var beregnet til 11800 Arbejdsdage. I alt vilde disse Arbejder give 39300 Arbejdsdage fordelt til ca. 190 Arbejdere. Hvis Byraadet sluttede sig til Udvalgets Forslag, vilde dette blive indsendt til Ministeriet med Meddelelse om, at Kommunen kunde tænke sig at foretage disse Arbejder

under visse Forudsætninger. Den ene var, at Staten heraf bevilger 40 % fordelt med 4 % aarlig gennem 10 Aar. Den anden Forudsætning var, at man ved Forhandling med Arbejderorganisationerne kunde komme overens om Arbejdslønnen. Det blev alligevel ikke nogen lukrativ Forretning for Kommunen, idet denne jo skulde laane Pengene, og det lod sig ikke gøre til 4 % p. a. Forudsætningen for det hele var Ønsket om at skaffe Arbejde, for alle var sikkert enige om, at Arbejde var bedre end Understøttelse. Brolægningsudvalget havde tiltraadt det foreliggende Forslag, og enkelte andre Udvalg havde ønsket mindre Arbejder, men det var vist klogest at vente lidt hermed, ligesom det ogsaa var mest praktisk, at et enkelt Udvalg førte Forhandlingerne. De foreslaaede Arbejder var ikke paakrævede i Øjeblikket, men rene Nødhjælpsarbejder, og de kunde næppe afvises af Ministeriet. Taleren vilde derfor paa Udvalgets Vegne anbefale Forslaget.

Formanden haabede, at Ministeriet vilde forstaa, et der ikke var synderligt at slaa af paa Arbejdslønnen. Men saafremt Ministeriet ikke stillede sig saaledes, at Arbejdet kunde komme i Gang, vilde det blive ganske umuligt for Kommunen paa egen Haand at udføre det. Paa den anden Side vilde Kommunen saa blive nødt til at afskedige ca. 175 Jordarbejdere, som nu var i Kommunens Arbejde, og Understøttelsen til disse vilde beløbe sig til ca. 1000 Kr. pr. Dag, som Stat og Kommune altsaa maatte give, uden at Samfundet fik mindste Æquivalent derfor. Dette vilde ogsaa blive oplyst overfor Ministeriet. Taleren vilde udtale det Haab, at naar det kom til Forhandlinger med Arbejderorganisationerne, at man saa maatte forstaa at finde hinanden. Dermed vilde Taleren anbefale at indsende Skemaet, saaledes som det nu var udarbejdet.

Forslaget vedtoges.